

[Christiani.]

formaaletstjenligt at fremsætte videregaaende Forslag.

Til det ærede Medlems Udtalelser vedrørende Tillidsmændene, der bedre end almindelige Medlemmer kan overse Situationen, om Forligsmanden, hvis Viden dog selvfølgelig ikke kan hindre hans gode Mægling, og endelig at man bør tilstræbe, at Forligsmanden søger at tage Hensyn til den Forskel, der er mellem Søens Folk og andre, til disse tre Udtalelser kan jeg give min fulde Tilslutning.

Dernæst vil jeg gerne ganske kort omtale vort første Ændringsforslag, idet jeg til den højtærede Socialminister gerne vil sige, at naar den højtærede Minister her slutter sig til Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Rager og endog til Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, maa jeg have Lov til at gøre Indsigelse mod Berettigelsen af disse to Støttepunkter, om jeg saa maa sige, for den højtærede Ministers Opfattelse af dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Begrundelse for, at Forligsmanden ikke skulde søge Oplysninger i Udlandet, vil jeg sige, at det er meget rigtigt, at vi lever i en Tid, hvor Dumping, Regulering og Eksportpræmier og andre lignende Forhold griber forstyrrende ind i det normale Erhvervsliv, og der kan derfor ikke ud fra den nuværende Tilstand drages Slutninger, der kan være frugtbare ved en Bedømmelse af Sagen; men det, jeg sagde, var ogsaa dette, at disse Undersøgelser vilde faa Betydning under frie Forhold, som vi forhaabentlig snart vil vende tilbage til.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne sige, at naar han mener, at man selv under mere normale Forhold ikke kan skaffe sig paalidelige Oplysninger, der kan blive til Gavn for en retfærdig Bedømmelse af den foreliggende Situation, er jeg ikke enig med det ærede Medlem deri. Jeg har personlig gennem de ganske enkelte Forbindelser, jeg har rundt om i Lande, der kan sammenlignes med Danmark, indhentet Oplysninger, naar der har været Spørgsmaal om Lønreguleringer til Diskussion herhjemme, og foretaget Sammenligninger, som jeg mener med overmaade stort Held.

Jeg vil gerne ved denne Lejlighed nævne et ganske specielt Forhold, der har uhyre stor Interesse for Danmark, og som har haft en desværre gennemgribende Betydning for en af vore største industrielle Virksomheder. Jeg tænker her paa vort

ogsaa internationalt højt ansete Skibsbygningsfirma Burmeister & Wain, der i Aarene 1926—31 med eminent Dygtighed konkurrerede med alle de store Verdensfirmaer og ofte gik af med Sejren. Det havde 10 000 danske Arbejdere i Treholdsdrift, og hvis man medregner Familier, Børn, paarørende, der levede af disse Arbejdere, og handlende, der levede af at forsyne dem, underholdt dette Firma en Befolkning paa 100 000 Mennesker. Denne store Virksomhed udfoldede altsaa i disse fem Aar fra 1926 til 1931 en uhyre samfundsnyttig Gerning, hvis Rækkevidde er saa stor, at man skal sætte sig ind i Problemet for virkelig at forstaa, hvor meget det betød.

I denne Periode er det notorisk, at Burmeister & Wain overbetalte sine Arbejdere med 17 pCt. i Forhold til Udlandet, naar Hensyn tages til Reallønnen og Ydelsen. De gjorde det med en vis Stolthed, det var ikke frit for, at deres Direktører, naar vi mødtes og talte om Sagen, sagde lidt om, at en god Organisation bar over mange Løndifferencer. Jeg har, naar jeg i disse Aar rundt om paa Valgtribunerne talte om, at vi havde et for højt Lønniveau, mange Gange oplevet, at man da har raabt til mig: Burmeister & Wain.

Burmeister & Wain betalte denne Løn og betalte Aktionærene Udbytte... (*Aksel Larsen*: Navnlig Aktionærerne). Nej, det var „navnlig“, at de overbetalte Arbejderne med 17 pCt. I de fem Aar udgjorde det en Sum af 25 Millioner, der bedre kunde have været anbragt i Reservefonden, og hvis man rettidigt var kommet paa et Lønniveau, der havde passet med deres Konkurrenters i Udlandet, kunde Virksomheden have udnyttet sin overlegne Dygtighed til den Konsolidering, som vilde have bevirket, at den senere, da den ganske uventede Krise kom ind over dem, havde staaet stærkere. Den vilde ogsaa kunne have undgaaet den Likviditetskrise, som den i Virkeligheden var inde i og faldt paa.

Jeg kan derfor ikke indrømme, at det ikke er muligt uden et meget stort og kostbart Apparat at sætte sig ind i disse internationale Lønforhold. Jeg mener, det meget godt kan lade sig gøre. Statistisk Departement har et udmærket Personale, Folk, der særdeles vel vil kunne gøre det. Jeg kan ikke indrømme det ærede Medlem Hr. Rager, at der af Konkurrencehensyn ikke kan skaffes paalidelige Oplysninger om, hvad der betaales rundt om i Landene.